

- 57 φυλάττεσθαι τὸ ὑποπτον, ἐὰν μὲν εὐπαρύφου τινὸς ἡ ἀγροίκου λάβηται φορίνην παχεῖαν φέροντος, ὅλῳ τῷ μυκτῆρι χρῆται, καθάπερ δὲ Στρουθίας ἐμπεριπατῶν τῷ Βίαντι καὶ κατορχούμενος τῆς ἀναισθησίας αὐτοῦ τοῖς ἐπαίνοις

5

‘Ἀλεξάνδρου πλέον

- τοῦ βασιλέως πέπωκας’ (Menandr. fr. 293)

- καὶ (id. fr. 297)

‘γελῶ τὸ πρὸς τὸν Κύπριον ἐννοούμενος’.

τοὺς δὲ κομψοτέρους ὁρῶν ἐνταῦθα μάλιστα προσέχοντας
10 [αὐτῷ] καὶ φυλαττομένους τὸ χωρίον τοῦτο καὶ τὸν τόπον
οὐκ ἀπ’ εὐθείας ἐπάγει τὸν ἐπαίνον, ἀλλ’ ἀπαγαγὼν πόρρω

- κυκλοῦται καὶ πρόσεισιν οἶον ἀψοφητὶ θρέμματος ἐπιψαύων
καὶ ἀποπειρώμενος. νῦν μὲν γὰρ ἐτέρων περὶ αὐτοῦ τινῶν
Β ἐπαίνους ἀπαγγέλλει, καθάπερ οἱ ὥντορες, ἀλλοτρίῳ προσχρώ-
15 μενος προσώπῳ, ξένοις λέγων ἡ πρεσβυτέροις ἐν ἀγορᾷ μάλ’
ἡδέως παραγενέσθαι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ μεμνημένοις αὐτοῦ καὶ
θαυμάζουσι· νῦν δ’ αὖτις πάλιν αἰτίας ἐλαφρὰς καὶ ψευδεῖς
πλασάμενος καὶ συνθεὶς ἐπ’ αὐτόν, ὡς ἀκηκοώς ἐτέρων ἀφίκται
μετὰ σπουδῆς, πυνθανόμενος ποῦ τοῦτ’ εἶπεν ἡ ποῦ τοῦτ’
20 ἐπραξεν. ἀρνουμένου δ’, ὡς εἰκός, αὐτόθεν ἐλῶν ἐμβέβληκεν
εἰς τοὺς ἐπαίνους τὸν ἄνθρωπον ‘ἔγὼ δ’ ἐθαύμαζον εἰ σὺ
κακῶς τινα τῶν συνήθων εἶπας δὲ μηδὲ τοὺς ἔχθροὺς πεφυ-
25 Σ κώς, εἰ σὺ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπεχείρησας δὲ τοσαῦτα τῶν ἴδιων
δωρούμενος’.

25. 14. “Ἐτεροι τοίνυν, ὅσπερ οἱ ζωγράφοι τὰ φωτεινὰ καὶ
λαμπρὰ τοῖς σκιεροῖς καὶ σκοτεινοῖς ἐπιτείνουσιν ἐγγὺς παρα-
τιθεμένοις, οὗτοις τῷ ψέγειν τάναντια καὶ λοιδορεῖν ἡ διασύ-
ρειν καὶ καταγελᾶν λανθάνουσι τὰ προσόντα κακὰ τοῖς κολα-